

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a Mgr. Evy Šonkové v právní věci žalobkyně: **RONICA, s.r.o.**, IČ 25434861, se sídlem Libušina 73/17, Teplice, zastoupena Mgr. Martinem Sobkem, advokátem, se sídlem U Císařských lázní 368/7, Teplice, proti žalovanému: **Energetický regulační úřad**, se sídlem Masarykovo náměstí 5, Jihlava, proti rozhodnutí Rady Energetického regulačního úřadu ze dne 9. 4. 2019, č. j. 12689-49/2016-ERU, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 8. 2021, č. j. 29 A 95/2019 – 50, o návrhu žalobkyně na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.
- II. Žalobkyni se ukládá povinnost zaplatit ve lhůtě **15 (patnácti) dní** od právní moci tohoto usnesení soudní poplatek **1000 Kč** za návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Kasační stížnost žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) směřuje proti v záhlaví označenému rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“).

[2] Stěžovatelka se podanou žalobou domáhala zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí Rady žalovaného, kterým byl zamítnut rozklad stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 6. 2018, č. j. 12689-40/2016-ERU (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Žalovaný v prvostupňovém rozhodnutí shledal *výrokem I.* stěžovatelku odpovědnou za spáchání správního deliktu podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o cenách“), kterého se dopustila tím, že při kalkulaci výsledné ceny tepelné energie za rok 2014 v cenové lokalitě „Krupka“ postupovala v rozporu s § 6 odst. 1 písm. c) zákona o cenách. *Výrokem II.* shledal stěžovatelku odpovědnou za spáchání obdobného správního deliktu, tentokrát ale v cenové lokalitě „Teplice“. *Výrokem III.* bylo stěžovatelce dle § 18 odst. 3 písm. b) zákona č. 458/2000 Sb., o podmínkách podnikání a o výkonu státní správy v energetických odvětvích a o změně některých zákonů (energetický zákon), v rozhodném znění (dále jen „energetický zákon“), uloženo opatření k nápravě zjištěného protiprávního stavu dle výroku I. spočívajícího v povinnosti stěžovatelky ve lhůtě 60 dnů od právní moci rozhodnutí vytvořit opravnou kalkulaci výsledné ceny tepelné energie pro rok 2014 a na jejím základě provést s odběrateli tepelné energie v cenové lokalitě „Krupka“ vyúčtování výsledné ceny tepelné energie

za rok 2014 spolu s příslušnou sazbou DPH, a současně povinnost doložit splnění uvedené povinnosti Energetickému regulačnímu úřadu ve lhůtě 90 dnů od právní moci rozhodnutí. *Výrokem IV.* bylo stěžovatelce uloženo obdobné nápravné opatření, a sice v návaznosti na správní delikt dle výroku II. rozhodnutí (k lokalitě „Teplice“). *Výrokem V.* pak žalovaný podle § 16 odst. 4 písm. b) zákona o cenách uložil stěžovatelce pokutu za spáchání dvou správních deliktů ve výši 613 370 Kč, splatnou do 30 dnů od právní moci rozhodnutí. *Výrokem VI.* žalovaný uložil stěžovatelce povinnost uhradit žalovanému paušální náhradu nákladů řízení ve výši 1000 Kč.

[3] Krajský soud stěžovatelčinu žalobu neshledal důvodnou, a proto ji výrokem I. napadeného rozsudku zamítl, přičemž výroky II. a III. rozhodl o nákladech řízení o žalobě.

[4] Stěžovatelka učinila součástí své blanketní kasační stížnosti také návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V rámci jeho odůvodnění předeslala, že výroky III. a IV. prvostupňového správního rozhodnutí jí byla uložena povinnost s vytvořením opravné cenové kalkulace přepracovat některá vyúčtování cen tepelné energie za rok 2014, jež byla kontrolním orgánem označena za nesprávná, a současně s tím i povinnost vrácení opravou dotčených finančních prostředků. S ohledem na skutečnost, že tato povinnost se vztahuje na několik tisíc nájemníků, z nichž významná část v družstevních bytech již nebydlí (dle odhadů stěžovatelky se jedná až o třetinu nájemníků), a bylo by tak velmi obtížné tyto nájemníky vůbec vyhledat a požádat o součinnost, a zároveň z důvodu, že stěžovatelka již nedisponuje všemi relevantními podklady ohledně dodávek tepelné energie v roce 2014, představují dle jejího názoru prvostupňovým rozhodnutím uložené povinnosti a náklady na jejich splnění [jež stěžovatelka odhaduje na vyšší desetitisíce až nižší statisíce korun (náklady na zaměstnance, administrativní náklady, režijní náklady)] v poměru k újmě, která může přiznáním odkladného účinku vzniknout třetím osobám, nepoměrně větší újmu. Naproti tomu újma, která potenciálně vzniká přiznáním odkladného účinku žaloby (kasační stížnosti) dalším osobám (zejména nájemníkům) je v tomto ohledu zanedbatelná.

[5] Stěžovatelka dodává, že uložené opatření k nápravě má spočívat v povinnosti (ke splnění ve lhůtě 60 dnů od právní moci prvostupňového rozhodnutí) vytvořit opravné kalkulace výsledných cen tepelné energie pro rok 2014 tak, aby v nich nebyly zahrnuty určité (podle správního orgánu ekonomicky neoprávněné) náklady, a na jejich základě provést opravná vyúčtování výsledných cen tepelné energie s tehdejšími odběrateli tepelné energie za kalendářní rok 2014. Z pohledu stěžovatelky ale není zřejmé, jakým způsobem má uložené opatření k nápravě v praxi provést; má za to, že je to pro ni objektivně nemožné. Z důvodu ukončení činnosti dodávek tepelné energie již stěžovatelka nadále nemá přístup k veškerým podkladům a informacím, jež jsou ale nezbytné k vytvoření opravné kalkulace výsledných cen tepelné energie za rok 2014. Jelikož není schopna provést opravné kalkulace výsledných cen tepelné energie pro rok 2014, nemůže pak ani realizovat druhou část uloženého opatření k nápravě (provedení opravných vyúčtování výsledných cen tepelné energie za kalendářní rok 2014 ve vztahu k jednotlivým odběratelům, kteří ve výroku správního rozhodnutí ostatně ani nejsou specifikováni). Stěžovatelka doplňuje, že k 1. 1. 2018 došlo k převodu části jejího podniku na společnost IVORY Energy, a. s., čímž také přešla veškerá její dosavadní práva i závazky související s dodáváním tepelné energie, včetně všech práv a závazků ze smluv sjednaných s odběrateli tepelné energie a dalšími subjekty, na společnost IVORY Energy, a. s. Stěžovatelka tak v současné době není smluvní stranou smluv o dodávce tepelné energie, včetně těch, které byly platné v roce 2014; současně není subjektem oprávněným ani zavázaným z žádných nároků nebo dluhů týkajících se dotčených lokalit. V důsledku prodeje části podniku došlo také k předání údajů a dokumentace společnosti IVORY Energy, a. s., a stěžovatelka tudíž není oprávněna těmito údaji disponovat. Není jí proto zřejmé, z jakého titulu by odběratelům, se kterými již není ve smluvním vztahu, opravné vyúčtování prováděla. V případě, že by stěžovatelka uložena

pokračování

opatření k nápravě v žalovaným stanovené lhůtě nerealizovala, ať již pro své přesvědčení, že tak činit nemusí (pokud jde o vrácení přeplatků odběratelům tepelné energie), nebo proto, že by toho nebyla z výše uvedených důvodů objektivně schopna, jí však hrozí citelné sankce. Žalovaný by byl v takovém případě oprávněn vymáhat splnění rozhodnutím uložených povinností ukládáním donucovacích pokut, jejichž individuální výše může být až jeden milion Kč. Dále stěžovatelce hrozí exekuce na nepeněžitě plnění, jež může mít dle § 112 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v rozhodném znění, povahu donucovací pokuty (resp. vícera pokut). Stěžovatelka je zároveň přesvědčena, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti v předmětném případě z povahy věci nemůže ve vztahu k uložené pokutě vzniknout jiným osobám újma, a že ani nejsou dány skutečnosti svědčící o tom, že by odložení realizace opatření k nápravě bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[6] Žalovaný ve svém vyjádření k návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti uvedl, že stěžovatelkou uváděné důvody považuje za logické, přičemž s ohledem na to, že odkladný účinek byl přiznán již dříve stěžovatelčině žalobě, nemůže být přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti zasaženo do veřejného zájmu či zájmů jiných osob.

[7] Nejvyšší správní soud shledal, že stěžovatelka osvědčila skutečnosti naplňující podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[8] Podle § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh účastníka řízení přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se přitom užije přiměřeně; podle něj je tudíž k přiznání odkladného účinku kasační stížnosti třeba, aby výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro navrhovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a aby přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Břemeno tvrzení i břemeno důkazní ohledně prokázání splnění podmínek pro přiznání odkladného účinku, nese v dané věci navrhovatel (zde stěžovatelka). Hrozbu nepoměrně větší újmy musí stěžovatelka dostatečně určitě tvrdit a rovněž náležitě doložit. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti musí být individualizovaná a podepřená konkrétními důkazy.

[9] Nejvyšší správní soud má za to, že stěžovatelka ve svém návrhu na přiznání odkladného účinku přesvědčivě a plausibilně popsala újmu, která jí v souvislosti s právní mocí a především vykonatelností prvostupňového správního rozhodnutí hrozí. Tato újma se nejeví být bagatelní či hypotetickou, nýbrž ji lze označit za citelnou a pravděpodobnou. Současně by byla zřejmě nepoměrně větší, než případná újma způsobená jiným osobám. Nejvyšší správní soud má navíc za to, že není nezbytné, aby stěžovatelka tuto újmu snášela bezodkladně, neboť povaha stěžovatelce uložených nápravných opatření nezakládá obavy hrozícího prodlžení s jejich plněním. Absentuje navíc kolize s jakýmkoli důležitým veřejným zájmem, s čímž ostatně souhlasí i žalovaný. Nejvyšší správní soud tudíž ve shodě s krajským soudem, jenž v předcházejícím řízení přiznal odkladný účinek stěžovatelčině žalobě (usnesení krajského soudu ze dne 10. 7. 2019, č. j. 29 A 95/2019 – 28), konstatuje, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou splněny i nyní, v řízení o kasační stížnosti.

[10] Nejvyšší správní soud pro srovnání poznamenává, že dosud v každém případě rozhodování o návrzích žalobců na přiznání odkladného účinku kasačním stížnostem týkajícím se v základu správních deliktů podle § 16 odst. 1 písm. d) zákona o cenách a souvisejících nápravných opatření těmto návrhům vyhověl (v usneseních Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 1. 2018, č. j. 6 As 4/2018 – 33, ze dne 20. 12. 2018, č. j. 7 As 383/2018 – 39, ze dne 20. 8. 2021, č. j. 8 As 247/2021 – 51, a ze dne 5. 2. 2021, č. j. 5 As 400/2020 – 38), a naopak nepřiznal odkladný účinek kasační stížnosti žalovaného vůči zrušujícímu rozsudku krajského

soudu ze dne 7. 3. 2019, č. j. 30 A 17/2017 – 400 (usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 5. 2019, č. j. 7 As 151/2019 – 22).

[11] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud návrhu stěžovatelky vyhověl a přiznal její kasační stížnosti odkladný účinek (výrok I. tohoto usnesení).

[12] Podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá soudnímu poplatku ve výši 1 000 Kč, a to podle položky 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v rozhodném znění. Podle § 7 odst. 1 zákona o soudních poplatcích je poplatek splatný vznikem poplatkové povinnosti. Povinnost zaplatit soudní poplatek za podání návrhu na přiznání odkladného účinku vzniká dnem právní moci rozhodnutí, jímž bylo o návrhu rozhodnuto a v němž byla navrhovateli uložena povinnost soudní poplatek zaplatit [§ 4 odst. 1 písm. h) zákona o soudních poplatcích, *per analogiam*; srov. k tomu též usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 2. 2012, č. j. 1 As 27/2012 - 32]. Nejvyšší správní soud proto stěžovatelce výrokem II. tohoto usnesení uložil povinnost předmětný soudní poplatek zaplatit a stanovil jí k tomu přiměřenou lhůtu.

[13] Soudní poplatek lze zaplatit:

- vylepením kolků na přiloženém tiskopisu a jeho doručení Nejvyššímu správnímu soudu, nebo
- bezhotovostně, převodem na účet Nejvyššího správního soudu číslo: **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je **1020424221**.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. září 2021

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu

pokračování

Vyhovuji výzvě a zasílám Nejvyššímu správnímu soudu v kolkových známkách určený soudní poplatek.

ke sp. zn. 2 As 242/2021

podpis

↓ místo pro nalepení kolkových známek ↓